

**Paraules de benvinguda
pronunciades pel Dr. Francesc Xavier Grau
Rector de la Universitat**

Benvolguda Prof. Gayatri Spivak,
Sr. Secretari general de la Universitat Rovira i Virgili,
Sr. Degà de la Facultat de Lletres de la URV,
Dra. Elizabeth Russell
Dr. Anthony Pym,
Senyores i senyors claustrals,
Distingides autoritats,
Senyores i senyors,

És motiu de màxima satisfacció per a la comunitat universitària celebrar aquest acte solemne d'investidura de la Dra. Gayatri Chakravorty Spivak com a doctora honoris causa per la Universitat Rovira i Virgili.

L'acte d'investidura en un doctorat honoris causa és el de major solemnitat per a la comunitat universitària. Amb aquest acte integrem al nostre claustre persones que s'han distingit per la seva activitat en benefici de les arts, la cultura, les ciències o, ben senzillament, de la humanitat i per a aquest acte reservem, també, la litúrgia que ens evoca el paper cabdal que, des de fa segles, té la institució universitària a la societat, per al desenvolupament de la qual preserva i fa avançar el coneixement.

El reconeixement, selectiu i judiciós, que fa la Universitat ens acaba, d'alguna manera, definint. Les persones que s'han integrat a la URV en un acte solemne com el d'avui expressen al món quins són els nostres referents d'acompliment acadèmic, artístic, cultural o en el servei a la societat i en incorporar-se al claustre de la URV ens aporten, al seu torn, honor i també reconeixement.

A mi em correspon l'honor i el privilegi de donar la benvinguda al nostre Claustre a la Prof. Spivak, i ho faig amb molt de gust, tant a títol personal com en nom del tots els membres de la Universitat, i en especial del Departament d'Estudis d'Anglès i Alemany, del qual va néixer la proposta de conferir-li la màxima distinció acadèmica que atorga la Universitat.

La padrina, la professora Elizabeth Russell, en la seva *laudatio*, ha posat de manifest tots els mèrits acadèmics i científics que la fan mereixedora de tan alta distinció i que hem pogut apreciar en la *magistralis lectio* amb la qual la doctora Spivak ens ha obsequiat.

Per a la URV, és tot un privilegi comptar entre el seus claustrals amb una de les personalitats més rellevants en literatura comparada, actual directora del "Institute for Comparative Literature and Society" de la Columbia University.

La Dra. Spivak ha aportat al món tant una nova interpretació del fet cultural i, en particular, de les relacions orient-occident sorgides del post-colonisme, com també una nova metodologia d'interpretació de diversos àmbits de les ciències

socials basada en el desconstruccionisme. És a partir d'aquesta visió global, configurada essencialment entre l'Índia i els Estats Units, a cavall de dues cultures, que també estén la seva anàlisi i reflexió a temàtiques ben actuals, tractant temes tant diversos com el feminisme, l'ecologisme, el sistema capitalista, les relacions internacionals, la identitat i un llarg etcètera.

Com assenyalava, la distinció d'honoris causa posa de manifest alguns de valors que defensa la nostra universitat. El doctorat Honoris Causa de la Dra. Spivak, a més del conjunt de valors que ens ajuda a desenvolupar, crec que dimensiona el propi concepte d'Universitat, doncs exemplifica la investigació d'avantguarda i l'esperit crític com elements cabdals del fet universitari. És a partir d'aquests dos elements que la Dra. Spivak és capaç de construir i de transmetre'ns aportacions teòriques significatives a partir d'exemples quotidians. Com a exemple, l'any 2006, en una entrevista conjunta a Clarín i La Vanguardia deia: *"Un dels aspectes més problemàtics per a dur a terme aquest canvi polític (fa referència al necessari canvi en política econòmica) és que molt poca gent creu en la posició ètica del ser humà. És una qüestió, per exemple, inconcebible a l'Estat de Nova York on molts pensen (es referia principalment als immigrants) que si a algú se li ocorregués pujar el salari mínim tindrien un problema econòmic tan gran que es veuria en l'obligació de deixar aquell estat, aquest és el problema? El salari mínim està situat al voltant dels set dòlars a l'hora i el guany general de l'estat ronda els dos mil dos-cents milions de dòlars anuals. I, malgrat això, apareixen en els diaris consideracions al voltant del perill econòmic que suposaria un augment del salari mínim."*

Efectivament, com és que es poden construir barreres mentals tan efectives davant de qüestions tan òbvies? Malauradament, els exemples s'intensifiquen en èpoques de crisi com l'actual. Ahir mateix tenia lloc en aquesta sala la reunió del nostre Claustre, que va tractar, entre d'altres qüestions, el volum de les retallades dels pressupostos públics, que ens afectaran els propers mesos. I la qüestió té la mateixa estructura. ¿Com és que es posa tan fàcilment en dubte el paper de la Universitat Pública i la necessitat de ser finançada adequadament amb recursos públics, quan és el major factor en pro de l'equitat social de què disposa la nostra societat? El que permet al nostre país minimitzar la subalternitat.

La interpretació del millor paper que a cadascú li pertoca és essencial en l'assumpció de la pròpia responsabilitat social i molt particularment de les persones i institucions encarregades de la generació i transmissió del coneixement. La Dra. Spivak ho assumeix explícitament al final del seu article "Estudis de la Subalternitat: Deconstruint la Historiografia", referit al paper d'Orient en el context mundial.

"Situada (es refereix a ella mateixa) dins de l'actual escenari acadèmic de l'imperialisme cultural, amb una certa "carte d'entrée" als tallers teòrics d'elit a França, porto notícies de las línees-de-poder des de dins del palau. Res pot funcionar sense nosaltres, però la part que ens toca es com a mínim històricament irònica."

Fent extrapol·lació, potser excessiva, al nostre rol a la societat com universitat, entenc que, malgrat un context social i econòmic complex i unes circumstàncies que ens condicionen, hem de mantenir-nos fermes en la nostra missió i posició: la creació de coneixement i la seva transmissió a la societat sota paràmetres clars de defensa de l'interès comú.

Dr. Gayatri Chakravorty Spivak, thank you for accepting this award. More than an honor for you, it is an honor for us. Your membership in the University Court confers prestige on the University Rovira i Virgili and encourages us to work even harder to be worthy of the privilege of our association with you.

Today, with the greatest recognition of your merits, you are acquiring a commitment to represent the University Rovira i Virgili, which I am sure you will undertake with distinction. Please accept my warmest congratulations and those of the university community, which from today will also be your own.

Moltes gràcies.